

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, za účasti **eBanky**, a. s., se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 19, zastoupené JUDr. Františkem Hrudkou, advokátem se sídlem v Praze 1, Vodičkova 30, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2007, č. j. 5 Ca 216/2004 – 40, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 40/2007, o návrhu na vyloučení soudců Nejvyššího správního soudu z projednávání a rozhodování této věci,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a JUDr. Karel Šimka **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 40/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 1. 2007, č. j. 5 Ca 216/2004 – 40, zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „stěžovatel“) ze dne 8. 10. 2004, č. j. FŘ-6935/13/04, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání eBanky, a.s., se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 19, proti vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2004 v částce nadměrného odpočtu ve výši 236 903 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel včas kasační stížnost, která byla předložena k projednání Nejvyššímu správnímu soudu Městským soudem v Praze dne 16. 4. 2007 a které byla přidělena spisová značka 2 Afs 40/2007. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 10. 5. 2007 (doručen stěžovateli 16. 5. 2007) poučil účastníky řízení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, včetně případných zástupců, a dále o jejich právu vznést námitku podjatosti ve lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na uvedené poučení reagoval stěžovatel podáním ze dne 21. 5. 2007, ve kterém uvedl, že uplatňuje námitku podjatosti 2. senátu Nejvyššího správního soudu. Tuto námitku stěžovatel odůvodnil tím, že stejný senát rozhodoval ve věcně totožné problematice v řízení o kasační stížnosti žalobce České pojišťovny a. s., která byla u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 2 Afs 178/2005. Podle stěžovatele je tedy zřetelný poměr

uvedeného senátu k projednávané věci vedené pod sp. zn. 2 Afs 40/2007 včetně předpokladu jejího posouzení na základě již jednou vysloveného závěru, který stěžovatel napadl v předmětné kasační stížnosti. Stěžovatel proto navrhuje přidělení věci k přezkoumání jinému senátu, než který rozhodl pod sp. zn. 2 Afs 178/2005.

K námitce podjatosti se vyjádřili stěžovatelem uvedení soudci 2. senátu, tj. JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a JUDr. Karel Šimka. Shodně uvedli, že nemají žádný vztah k věci samé ani k jejím účastníkům a není jim známa ani žádná skutečnost, která by je z rozhodování ve věci vylučovala. Uplatněnou námitku s důvodem podjatosti díky předchozímu rozhodování v obdobné věci nepovažují za důvodnou.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát. V dané věci byl rozhodnutím o námitce podjatosti pověřen v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu na rok 2007 devátý senát tohoto soudu.

Stěžovatel důvod podjatosti jmenovaných soudců shledává v závěru, ke kterému dospěl tento senát v jiné, dle jeho názoru obdobné, věci. Domnívá se proto, že v jeho případě bude rozhodnuto v důsledku již vysloveného právního názoru předem známým způsobem, přičemž tento předpoklad stejného posouzení považuje za nepřipustný. S tímto názorem však nelze souhlasit.

V § 8 odst. 1, větě poslední, s. ř. s. je výslovně uvedeno, že důvodem vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Předvídatelnost rozhodnutí v případě skutkově a právně obdobných věcí není negativním, nýbrž žádoucím jevem. Ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., zákona o soudech a soudcích, ukládá soudci vykládat zákon podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem. Povinností Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti je tedy seznámit se se všemi okolnostmi případu a správně aplikovat zákon. Je tedy logické, že v případě obdobných skutkových a právních okolností by měl být zákon vyložen stejně. Příklad, kdy by senát Nejvyššího správního soudu zaujal odlišný právní názor oproti již vyslovenému, zákon připouští, ale stanoví pro něj v § 17 a § 18 s. ř. s. povinný postup. Z uvedeného je zřejmé, že předpoklad rozhodnutí senátu Nejvyššího správního soudu v souladu s již dříve vysloveným právním názorem nemůže být bez dalšího výrazem podjatosti soudců senátu.

Se zřetelem k tomu, že důvod uplatňovaný stěžovatelem, tj. vyloučení soudců z projednávání a rozhodování této věci pro jejich rozhodování v jiné věcně totožné věci,

není důvodem způsobilým vyvolat pochybnosti o nepodjatosti soudců, kteří v dané věci mají rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že sami tito soudci se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučení, neshledal devátý senát Nejvyššího správního soudu návrh stěžovatele na vyloučení soudců z projednávání a rozhodování této věci důvodným, a proto rozhodl tak, že výše jmenovaní soudci 2. senátu nejsou z projednávání a rozhodování věci, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 40/2007, vyloučení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu